

Intervenció transgènics

Voldria començar agraint molt sincerament, en nom del meu grup, a la Plataforma “Som el que sembrem” la seva iniciativa, per haver-nos ajudat a reflexionar, debatre i profunditzar en una temàtica controvertida. De la mateixa manera que ens va ajudar, i també els hi vull agrair, la seva participació en la jornada de debat obert sobre la qüestió dels transgènics, que el meu Grup va organitzar mesos enrere. Estic segura que l'intercanvi de punts de vista ens farà seguir avançant i ens permetrà adoptar les decisions més adequades.

La aplicació dels coneixements científics i tecnològics a la producció agrícola es una realitat des de fa molts anys. Podríem mirar molt més enrere, però considerant només els últims cinquanta anys, les noves tecnologies ens han permès ampliar les superfícies totals de conreus, també les de regadius, augmentar la producció, millorant-ne la qualitat i la diversitat, disposar d'aliments més adequats pels animals i, en definitiva, una major i millor disponibilitat d'aliments per a la població.

De fet, molt abans de tenir cap coneixement dels gens, i abans que existís la enginyeria genètica, l'agricultura ja recorria a la millora genètica, perquè ja es practicaven, i se segueixen practicant, els encreuaments selectius de plantes de la mateixa espècie per millorar-ne la qualitat i la producció.

En l'actualitat, tenim ja un ampli coneixement sobre els genomes dels éssers vius. Avui tenim els coneixements i les tècniques que ens permeten localitzar un gen concret en un organisme viu, extreure'l, implantar-lo en un organisme diferent i que aquest gen segueixi fent la mateixa funció metabòlica. Aquesta tècnica, coneguda com enginyeria genètica, és la base, per obtenir el que anomenem, organismes modificats genèticament.

Aplicada a la agricultura, la biotecnologia, ens pot donar la possibilitat de reduir dràsticament l'ús de fertilitzants químics, insecticides i herbicides, obtenir plantacions resistents a determinats insectes i fongs, obtenir plantes adaptades a condicions climàtiques adverses, incrementar el valor proteic de les plantes, millorar-ne la composició vitamínica. En definitiva, la biotecnologia, obre unes possibilitats fins fa poc difícils d'imaginar al progrés de la humanitat en la vessant sanitària i alimentària

Ara bé. Els avenços científics i tècnics acostumen a veure's acompanyats de la controvèrsia i del debat. Primer en el sí de la comunitat científica i després en el sí de la opinió pública.

Intervenció transgènics

I és normal que hi hagi debat perquè tots els avenços, si menys no els avenços científics, tenen uns determinats beneficis però poden suposar també, de manera potencial, determinats perills.

Estem, doncs, amb aquesta iniciativa legislativa, davant d'un debat sobre risc i avenços científics, sobre la influència d'aquests avenços sobre l'agricultura, l'alimentació i el medi ambient, és a dir, sobre la salut dels humans i del món en el que ens ha tocat viure.

Pensem que ens equivocariem molt, si caiguéssim en la temptació de fer un debat, com fa, aquesta iniciativa legislativa, un debat utilitzant estudis que alerten dels riscos de la manipulació genètica de les plantes i no reconeguéssim que, a Europa, totes i cada una de les plantes modificades genèticament autoritzades, una per una, han passat un procés científic molt rigorós d'avaluació del risc.

La salubritat dels aliments s'assegura a partir de dos pols: els coneixements científics i la regulació normativa. Ciència i normativa no són àmbits independents i aïllats. Hi ha un procés d'influència des de la ciència cap a la normativa. Ara be, perquè una certesa científica acabi generant una regulació és necessari, com a condició "sine qua non", un ampli consens de la comunitat científica, consolidat i manifestat a través de les grans organitzacions sanitàries mundials i aquest consens existeix pel que fa a l'ús regulat de les plantes genèticament modificades.

Si no volem manipular la opinió dels ciutadans, si estem a favor de seguir avançant científicament i de vigilar que la ciència estigui al servei de les persones, els polítics tenim, en aquesta qüestió de manera molt especial, la responsabilitat ètica de no faltar al rigor.

I, seguint amb l'exposició de motius, estem d'acord que cal garantir els drets dels agricultors, els que han fet l'aposta per a una agricultura ecològica o convencional, i dels que volen sembrar blat de moro, genèticament modificat. El que cal és garantir la convivència d'aquests dos tipus de conreus.

I que també cal garantir el dret dels consumidors a una informació veraç i el dret a escollir, sens dubte, millorant tot el que fa referència al etiquetatge.

I un altre tema al que cal està molt atents, i del que ja s'ha encetat un debat a nivell mundial, és el de les patents de les llavors.

Intervenció transgènics

Però, en l'opinió del meu grup, cap de les prevencions suscitées justifica prohibir-ho tot, que es el que es proposa en aquesta iniciativa legislativa, prohibir-ho tot.

Amb aquesta iniciativa parlamentaria, es demana prohibir el cultiu, en qualsevol de les formes possibles – cultius extensius, intensius, a l'aire lliure, en hivernacle- DE QUALSEVOL MATERIA VEGETAL que hagi estat modificada genèticament....

Creiem, sincerament, que aquest no es el camí.

Afortunadament, el progrés científic no es pot aturar. Ni en el camp de la agricultura, ni en el de la medicina ni en cap altre domini.

I, la prohibició que se'ns proposa, no deixa de ser un intent de posar límits a l'expansió del coneixement científic i la seva aplicació pràctica. Catalunya sempre ha estat al costat de la ciència i a favor de la seva aplicació al benestar de les persones.

És veritat que cap avenç científic no pot oferir mai una garantia absoluta. No existeix el risc zero. Però ningú no pot deixar de reconèixer els progressos que la enginyeria genètica ens ha proporcionat tant en medicina com en agricultura.

¿Podem, per exemple, ignorar el que suposa per la salut humana la capacitat d'obtenir insulina aconseguida gràcies a aquestes tècniques?

I no estic canviant de tema. Estic parlant de plantes, de vegetals modificats, de microorganismes dels que s'extreuen nous medicaments i que serveixen de base per a nombroses investigacions mèdiques.

I amb la iniciativa legislativa presentada, es demana la prohibició per llei de la investigació “de qualsevol material vegetal que hagi estat modificat genèticament”. “La suspensió de qualsevol investigació en curs” “la prohibició de iniciar-ne en el futur”

Ho hem de parar tot? Nosaltres creiem que no. I que els organismes modificats genèticament autoritzats segons els protocols acordats per la Unió Europea ofereixen la garantia necessària per a la seva utilització i consum.

Intervenció transgènics

La agricultura catalana es caracteritza per la seva gran diversitat de cultius. Tots gaudim d'aquesta diversitat, ens em sentim orgullosos i la volem preservar. Potser tenim punts de vista diferents sobre la manera de fer-ho, però coincidim en el interès i en la voluntat de conservar-la. Recordaran que el Departament d'Agricultura, ha posat en marxa un pla molt ambiciós de Foment de la Agricultura Ecològica. La nostra agricultura no es fonamenta en el cultiu d'espècies genèticament modificades. Es fonamenta en la qualitat, no en la quantitat.

Hi ha unes 20.000 Ha., de cultiu de blat de moro transgènic d'un total de gairebé 1.200.000 de Ha de conreu.

El meu grup defensa per Catalunya, un model agrari fonamentat en la producció d'aliments de qualitat, segurs i saludables, un model respectuós amb el medi ambient i que sigui capaç de conciliar les diferents formes de conreu existents.

El que cal es garantir una adequada coexistència de conreus, garantir la protecció de unes i altres varietats. No prohibir-les.

Insisteixo en que aquest es un debat molt ampli i de gran abast, i que la qüestió de la producció d'aliments transgènics n'és un dels aspectes més transcendents.

Tot i que són molt pocs els organismes modificats d'ús agrícola, és evident que el seu impacte social i sobre la opinió pública, és extens i punyent, atès que les plantes formen part de l'alimentació humana i animal, i que el seu conreu té importants influències en el desenvolupament econòmic i mediambiental.

Aquest és doncs un debat que continuarà al llarg dels propers anys, aquí i en d'altres escenaris, científics, polítics i socials.

Mentrestant, la nostre responsabilitat com a polítics té una doble vessant. Hem de fer el debat sense demagògia, superficialitat o parcialitat. És un debat que cal fer amb realisme, rigor i la màxima objectivitat., amb amplitud de mires. I, més concretament, la nostra responsabilitat, es assegurar que tots els ciutadans accedeixin de manera equitativa als avenços tecnològics i als seus fruits, d'una banda. I, d'una altra banda, elaborar i aplicar normatives que permetin controlar i evitar els eventuais riscos.

Intervenció transgènics

En aquest sentit, la OMS i la Organització de Nacions Unides per a l'agricultura i l'alimentació, han desenvolupat dos documents que constitueixen la referència a nivell mundial per a l'avaluació del risc.

I la Unió Europea, per tal de garantir els estàndards de seguretat, s'ha dotat d'una regulació específica per tot el que fa referència als organismes modificats genèticament.

Normativa dictada des del principi de precaució o de cautela, traduït en una sèrie de condicions mediambientals, sanitàries i de seguretat, que cal satisfer abans de poder introduir en el mercat qualsevol organisme modificat genèticament, i que obliga igualment a fer un seguiment posterior del compliment de les normes de comercialització, etiquetatge i traçabilitat dels organismes modificats genèticament.

En concret, m'estic referint a la Directiva 2001/18 i als Reglaments 1829 i 1830/2003 de la Comunitat Europea.

Per això parlo de rigor. També del rigor de l'Agència Europea de Seguretat Alimentària.

Per tant, si un organisme modificat genèticament compta amb la autorització de la Unió Europea és perquè hi ha prou garanties que no suposa cap perill conegut per a la salut i el medi ambient.

Hi ha un darrer aspecte al que volem referir-nos, en relació a aquesta iniciativa legislativa. I es el fet, que una eventual aprovació per aquest Parlament d'una declaració que considerés Catalunya com a territori lliure de conreus transgènics no tindria efectes jurídics pràctics, atesa la normativa europea vigent

Segurament, aquest ja era un motiu suficient com per plantejar-nos una esmena a la totalitat a la iniciativa legislativa que se'ns presenta. Però aquest és només per a nosaltres un argument complementari, encara que important, i que cito només per acabar. Perquè el que no volíem de cap manera era eludir el debat, si no que, al contrari, volíem situar-lo en una perspectiva objectiva i realista, que ens permeti avançar amb fermesa i amb seguretat cap a un futur millor.

Com ja he dit, estem segurs que aquest és un debat obert, que tornarem a parlar d'enginyeria genètica, de clonació, de teràpies gèniques, de punts de vista ètics, econòmics, socials... Estem segurs que aquest és un debat important que ens ocuparà en els propers anys.

Intervenció transgènics

I per això pensem, que admetre a tràmit ara aquesta iniciativa, seria obrir unes expectatives en el sentit de la prohibició, en la que no hi estem d'acord.

I és per això, que el grup Socialistes-Ciutadans pel canvi, votarem a favor de l'esmena a la totalitat.